

– зі встановленими розмірами виплат. Даний вид визначається з урахуванням трудового стажу та розміру заробітної плати. Зазвичай, такі пенсійні програми створюють і фінансують підприємці, а наймані працівники в ці фонди не сплачують внесків;

– зі встановленими розмірами внесків. Це фонди, що існують через створені індивідуальні рахунки, на яких учасник може визначати термін виплати пенсій та інвестиційну програму [4].

Отже, можна підсумувати, що подальший розвиток недержавних пенсійних фондів в Україні неможливий без детального вивчення досвіду зарубіжних країн. Загалом, дослідження теоретичної бази закордонних науковців дозволить усунути багато проблем, які спіткали Україну в реформуванні пенсійної системи.

Література

1. Закон України «Про недержавне пенсійне забезпечення» від 09.07.2003 р. № 1057-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1057-15>.
2. Науменкова С. В. Ринок фінансових послуг / С. В. Науменкова. – К.: Знання, 2010. – 532 с.
3. Бахмач Н. В. Формування корпоративних недержавних пенсійних фондів підприємств легкої промисловості / Н. В. Бахмач // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. – 2006.
4. Сальникова Т. Пенсійне забезпечення: світовий огляд / Т. Сальникова // Вісник Пенсійного фонду України. – 2008. – № 7. – С. 24–27.

Дем'янчук О. Р., ст. гр. ФСГзм-21
Костецький В. В., к.е.н., доцент

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ФАКТОР ЙОГО РОЗВИТКУ

Ефективна діяльність будь-якого підприємства не можлива без впорядкованої та налагодженої системи управління. Саме завдяки ефективному управлінню інвестиційною діяльністю підприємство є стабільним та ліквідним, тобто має змогу отримувати прибуток, при цьому покриваючи усі свої видатки.

Економічна природа інвестицій обумовлена закономірностями процесу розширеного відтворення та полягає у використанні частини додаткового суспільного продукту для збільшення кількості й якості усіх елементів системи продуктивних сил суспільства. Інвестиції в широкому розумінні можна визначити як витрати ресурсів, що здійснюються з метою одержання в майбутньому користі або прибутку. У такому розрізі рішення про вкладання

інвестицій відрізняються від рішень, спрямованих на споживання, для яких характерним є одержання тільки негайної корисності [1, с. 69].

Інвестиційна діяльність характеризує процес обґрунтування і реалізації найбільш ефективних форм вкладення капіталу, спрямованих на розширення економічного потенціалу підприємства. Виступаючи в якості інвестора, підприємство фінансує новостворювані і модернізовані основні засоби та оборотні кошти (капітальні вкладення), здійснює вкладення в цінні папери, різні похідні інструменти фондового ринку, цільові грошові вклади, набуває майнових прав та права на інтелектуальну власність, науково-технічну продукцію та інші об'єкти власності. Підприємство-інвестор самостійно визначає напрямки, обсяги, розміри і ефективність інвестицій [2, с. 853].

Інвестиційна активність і економічний розвиток підприємства є взаємообумовленими процесами, тому кожне підприємство повинно приділяти постійну увагу своїй інвестиційній діяльності.

Метою управління інвестиційною діяльністю є: забезпечення потрібної прибутковості та терміновості досягнення цілей; розробка стратегій інвестиційної діяльності; аналіз економічного стану підприємства та доцільності залучення інвестицій; визначення слабких і сильних сторін підприємства; визначення шляхів розвитку підприємства, що займається певним видом діяльності, характерних саме йому і т. д.

Інвестиційна діяльність підприємства підпорядкована певній інвестиційній політиці, яку підприємство формує самостійно, виходячи з цілей свого стратегічного розвитку. Основною метою інвестиційної політики підприємства є вибір і реалізація найбільш ефективних проектів розширення його виробничої діяльності в довгостроковій перспективі з метою отримання прибутку від інвестиційної діяльності.

Інвестиційна політика має вирішальне значення для функціонування підприємства незалежно від розмірів, галузевої приналежності, організаційно-правової форми та інших особливостей. У сучасних умовах розвитку української економіки важливо сформувати таку інвестиційну політику підприємства, яка зумовить ефективну структуру завтрашньої економіки. У ринкових відносинах процес формування інвестиційної політики підприємства спирається переважно на довгострокові цілі економічного розвитку та займає провідне місце у арсеналі економічних інструментів підприємства.

Інвестиції у розвиток підприємства виконують важливу стратегічну роль, а саме: інвестиції є головним джерелом при формуванні виробничого потенціалу підприємства; інвестиції – це основний механізм для реалізації стратегічних цілей; головний механізм для найкращої оптимізації структури активів; основний елемент при формуванні довгострокової структури капіталу; за рахунок інвестицій з'являється можливість розширити виробництво;

найважливіша умова, що забезпечує зростання ринкової вартості підприємства; один із шляхів щодо вирішення завдань соціального розвитку персоналу.

Інвестиційна діяльність підприємства забезпечує практичне здійснення інвестицій та допомагає цілеспрямовано здійснювати процес пошуку необхідних інвестиційних ресурсів.

До основних особливостей інвестиційної діяльності підприємства відносяться: інвестиції в розвиток підприємства – головна форма забезпечення зростання продуктивної діяльності; форми і методи інвестиційної діяльності менше залежать від галузевих особливостей підприємства у порівнянні з виробничою діяльністю; обсяги інвестиційної діяльності характеризуються нерівномірністю для окремих періодів; прибуток підприємства формується в майбутніх періодах; інвестиційна діяльність формує самостійний вид грошових потоків підприємства; інвестиційній діяльності притаманні певні види ризиків.

Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок, що інвестиційна діяльність є необхідною умовою для процвітання і розвитку підприємства, виступає одним з основних факторів, що сприяють забезпеченню економічної безпеки суб'єкта господарювання. Саме тому на підприємствах потрібно реформувати існуючу систему управління інвестиційною діяльністю та використовувати нові, ефективні інструменти з метою забезпечення їх поступального випереджального розвитку. Ефективна політика управління інвестиційною діяльністю має стати тим засобом, який дасть можливість покращити економічні, соціальні, інноваційні та інші показники діяльності підприємств.

Література

1. Левицький В. В. Ефективність управління інвестиційною діяльністю підприємства / В. В. Левицький // Вісник ЖДТУ. – 2011. – № 2 (56). – С. 69–71.
2. Шварова Е. В. Методические подходы к оценке уровня экономической безопасности предприятия / Е. В. Шварова, Т. В. Коростелева // Экономика и предпринимательство. – 2015. – № 4–2 (57–2). – С. 852–855.

Заслуцький Р. Р., ст. гр. ФСТзм-21
Кнейслер О. В., д.е.н., професор

ПЛАНУВАННЯ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

Одним із основних етапів управління фінансовим потенціалом страхової компанії є планування результатів його формування та використання, що, в свою чергу, передбачає визначення та характеристику основних напрямків діяльності страхової компанії. Однак, невирішеною частиною цього завдання